

Cílem práce je sestavení studijního programu vyučovacího predmetu Výtvarné výchovy. Program je určen studentum středních odborných škol a učilišť se zaměřením na umelecká remesla a design.

Proto se

práce nezabývá prvotně historiografií remesla a designu, ale jejich obsahy, které vyplývají z kontextu aktuálních společenských podmínek. V prvních kapitolách o remesle a o designu se proto zabývám rozбором těchto pojmů, ve kterých dnešní člověk hledá a nachází významy odlišné od významu náležejících

Předcházejícím historickým obdobím. Aktuální významy remesla a designu tudíž nevypovídají o objektivních funkcích těchto oborů, ale o přítomném vztahu člověka k jejich uskutečnění. Smysl remesla

a designu tak odkazuje na lidská puzení k těmto činnostem, na jeho potřeby a očekávání. O nich pojednávám v následující kapitole, která je souhrnně považuje za projev identity jedince. Ten usiluje svými

Pracovními i mimopracovními aktivitami získat určité hodnoty, které zakládají smysluplnost jeho života. Ideologie identitického nároku poskytuje možný způsob interpretace takového úsilí a říká o něm, že identita je člověku vlastní ještě před nabytím usilovaných hodnot. Touto teorií se snažím odhalit další pohled na pracovní profesi, než je pouhé zamestnání jako zdroj obživy. Také skrz profesi se projevuje

identitický nárok, jímž se právě profesi stává čímisi osobním a v tom smyslu prohlubuje vedomí identity člověka. Identita jedince je zároveň jedním z nejreflektovanějších problémových okruhu ve věku adolescence, kdy je právě jeho vyřešení projevem postupujícího psychického vývoje osobnosti.

Kapitola venovaná adolescenci se zabývá jejím definováním, které společně s objektivizujícími definicemi adolescenta produkuje i predsudky, jimiž adolescenty hodnotíme a také očekáváme určitý stereotyp chování dospívajícího...